

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Claudii Fleury, Presbyteri, Prioris Argenteliae Et Reg.
Christianiss. A Confessionibus Institutiones Juris
Ecclesiastici**

Fleury, Claude

Moguntiae, 1760

IX. De presbyteris.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67899](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67899)

IX. FUERUNT etiam feminæ diaconis. Diaconis.
sæ.
Hæ fuere viduæ ex cœtu Deo devotarum electæ, omnium piissimæ, majoresque annis LX. Succenturiabantur ex diaconis ratione eorum, quæ feminis præstanda erant, quæque a viris salvo pudore præstari non poterant¹. Floruerunt autem inde a temporibus Apostolorum ad minimum usque ad sæculum VI.

1) 1 Tim. V. 9. Concil. Epaun. an. 517. c. 21.

C A P. IX.

D E P R E S B Y T E R I S.

I.

PRESBYTERUM oportet annum unum in Presbyteri
dotes
diaconatu exegisse, majoremque esse XXV. olim XXX. annis¹. In ætate magis spectabatur tempus, quod in minoribus ordinibus exegerant, & si qui eligendi essent, prudentissimus quisque, fortissimus, fideique plenissimus & spectatissimæ probitatis sumebatur. Et quamvis hodie remissiores simus; interstitia tamen in *sacris* ordinibus strictius, quam in *minoribus*, observantur, quæ Episcopi, sine causa, coarctare prohibentur². Examen huic ordini præmitti solet rigorosius, quia ordinandus idoneus esse debet ad monstandam populo viam salutis & ad sacramenta dispensanda. Sed nulla re magis presbyterorum virtutes functionesque patescunt, quam ritu *ordinationis*.

1) Concil. Neocæs. c. 2. Siric. ep. 1.

2) Concil. Trid. sess. 23. ref. c. 14.

ordina-
tio;

II. ARCHIDIACONUS queniadmo-
dum diaconum, ita *presbyterum* quoque veluti
ab Ecclesia postulatum episcopo adducit, lau-
datque. Episcopus populum consulit, quia
cum pastoris, tum gregis interest, quos pres-
byteros habeat; unus ea, quæ plures ignorant,
scire potest, & quilibet lubentius ei obtem-
perat, in cuius ordinationem consensit. Deinceps
ad ordinandum conversus, *sacerdotem*, in-
quit, oportet offerre, benedicere; præesse, præ-
dicare, & baptizare. Quare cum timore ad tan-
tum gradum ascendendum est ac providendum, ut
*cœlestis sapientia, probi mores & diuturna justi-
tia observatio ad id electos commendet.* Presby-
teri LX. senioribus, qui Mosen sublevarunt,
& LXII. discipulis Christi surrogati sunt. Eo-
rum est, macerare corpus assidua meditatione
mortis Christi e mysterio *misse*, quod cele-
brant; salutari doctrina pascere populum Dei;
flagranti probitatis ardore perfundere; orna-
reque Ecclesiam prædicatione & exemplo.

manuum
imposi-
tio:

III. EPISCOPUS ordinando ambas
manus imponit. Idem faciunt presbyteri cir-
cumstantes. Episcopus super eo preces fun-
dit, quibus diversos sacerdotii gradus profe-
quitur^I. Secundi ordinis presbyteri sunt pon-
tificum comites adiutoresque, ut filii Aaronis
parenti suo adstiterunt, & apostoli Christum
sunt secuti. Deum ornatum ei tradit, orat, at-
que inter alia ait: *Deus, sanctificationum omni-
um autor, super hunc famulum tuum munus tuæ
benedictionis infunde, ut gravitate actuum &
censura vivendi probet se seniore, his institutus*

disciplinis, quas Tito & Timotheo Paulus exposuit, ut in lege tua die ac nocte meditans, quod legerit credat; quod crediderit doceat; quod docuerit, imitetur; justitiam, constantiam, misericordiam: fortitudinem, ceterasque virtutes in se ostendat; exemplo prabeat, admonitione confirmet &c.².

1) 1 Tim. IV. 14. concil. Caribag. IV. c. 3.

2) Pontif. Rom. de ord. presb. p. 65.

IV. POSTHAEC Episcopus palmas unctio palmarum; eorum oleo catechumenorum tingit, ut in-
trentur ad benedicendum, consecrandum & sacrificandum; medio tempore hymno Spiritus sancti auxilium advocatur. Dum calicem vino repletum & patenam pane oneratam porrigit, potestatem ei facit Deo sacrificandi: hinc in ipso ordinationis ritu sacrum facit cum Episcopo.

V. POST Eucharistiam Episcopus eum fidei professio. alloquitur verbis Christi: *Non amplius servos meos vos appellabo, sed amicos, & quæ sequuntur*¹. Hinc ordinatus surgit, recitatque *symbolum apostolicum*, tamquam publicam fidei ejus quam prædicaturus est, professionem. Rursum in genua procumbenti manus imponit Episcopus, dicendo: *Accipite Spiritum sanctum, quibuscumque peccata remisistis, remissa erunt: & quibus ea retinueritis, retenta*². Denique ad obedientiam eum adstringit, monetque, ut ritum missaticum ex aliis presbyteris magis exercitatis curate addiscere allaboret, ob summum hujus rei momentum.

1) Job. XV, 15. 2) Job. XXI, 22.

Officium
positum.

VI. EX his formulis patet, presbyteros Episcopis succenturiari non in functionibus exterioribus & temporalibus, ut diaconi; sed spiritualibus & sacerdotii propriis: quæ sunt, secundum pontificale, offerre, benedicere, præesse, prædicare, baptizare.

in offe-
rendo.

VII. OFFERRE est sacrum facere h. e. missam celebrare: quod primis sæculis presbyteri non nisi vel deficiente episcopo, vel mandante, peregerunt. Ratio hujus functionis explicatur *part. II. c. 3.*

benedi-
cendo,

VIII. BENEDICERE est preces solemnes diversis benedictionibus aptatas concipere, veluti fontium tempore paschali & pentecostali, aquæ lustricæ, panis missatici, primitiarum fructuum, campanarum, tori genialis, feminarum e puerperio prodeuntium, aliarumque rerum, quæ in *Rituali c. de presb. ordin.* continentur.

præsi-
dendo,

IX. PRÆESSE est moderari conventus sacros, omniumque nomine orare. Huc pertinent sepulturæ aliæque pompæ solemnes, quarum semper presbyter est antesignanus. Item jus consulendi episcopo, jus suffragii in judiciis ecclesiasticis, jus decernendi nomine episcopi. Antiquis enim temporibus ubique presbyteri veluti *senatum Ecclesiasticum* constituerunt.

prædi-
cando,

X. PRÆDICARE principio presbyteris insolitum, quod episcopi populum docerent.

Sed inde ab ultimis IV. sæculis plurimi presbyteri, præsertim ex ordine monachorum, hoc sibi veluti præcipuum sumere, ut in omnis generis ecclesiis, quoties adpellarentur, prædicarent, quum olim pastores ordinarii hoc numere fungerentur.

XI. BAPTIZANDI vocabulo omnium sacramentorum administratio involvi videtur. Nam hæc presbyteris permessa est, duobus exceptis ac episcopo reservatis. Distinguendum tamen est. Baptismus, si urgeat necessitas, a quolibet Christiano, Eucharistia a quolibet presbytero administrari potest, excepta *paschali & ultimo viatico*. Pœnitentiam injungere non possunt, nisi qui ab episcopo speciatim veniam habent. Extrema unctio & benedictio nuptialis sunt pastoris loci, nec non baptismus solemnis. Atque hæc functionum amplitudo, quæ presbyteris tantam reverentiam olim conciliavit, novissimis temporibus pro ansa multiplicandi presbyteros arrepta est; quo ipso tamen viliores sunt redditi.

CAP. X.

DE PROMOTIONE
EPISCOPORUM.

I.

EPISCOPORUM dignitas curatius servata est, quam presbyterorum, quia nullus episcopus ordinatus fuit, nisi ad vacantem ec-

Quid sit
episcopus